

SKLEPNA LISTINA KONFERENCE ZDRUŽENIH DRŽAV O PREŽIVNINSKIH OBVEZNOSTIH

Ekonomski in socialni svet Združenih narodov se je z resolucijo 572 (XIX), ki jo je sprejel 17. maja 1955, odločil sklicati konferenco pooblaščenecv, da bi zaključili sestavljanje besedila Konvencije o uveljavljanju in izvrševanju preživninskih zahtevkov v tujini in to konvencijo podpisali.

V skladu z določili te resolucije je Generalni sekretar povabil na konferenco vse države članice Združenih narodov, tiste države, ki niso članice Organizacije združenih narodov, so pa članice katere od specializiranih institucij, pristojne specializirane institucije, povezane z Organizacijo združenih narodov, zadevne nevladne organizacije, ki imajo posvetovalni status pri Svetu, Haaško konferenco mednarodnega zasebnega prava in Mednarodni inštitut za poenotenje zasebnega prava. Konferenca je potekala na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku, od 29. maja do 20. junija 1956.

Vlade naslednjih dvaintridesetih držav so predstavljale njihove delegacije:

Afganistan
Argentina
Avstrija
Belgija
Bolivija
Kambodža
Cejlon
Kitajska
Vatikanska mestna država
Kolumbija
Koreja
Kostarika
Kuba
Danska
Ekvador
Francija
Grčija
Iran
Izrael
Italija
Japonska
Mehika
Monako
Norveška
Nizozemska
Filipini
Dominikanska republika
Zvezna republika Nemčija
Salvador
Švedska
Urugvaj
Jugoslavija

Vlade naslednjih devetih držav so na konferenci predstavljali opazovalci:

Kanada
Gvatemala
Libanon
Peru
Združeno kraljestvo
Švica
Češkoslovaška
Turčija
Venezuela

Na konferenci so sodelovale naslednje organizacije brez pravice glasovanja:

Specializirane institucije:

Mednarodna organizacija dela;

Medvladne organizacije:

Medvladni komite za evropske migracije,
Mednarodni inštitut za poenotenje zasebnega prava;

Nevladne organizacije, ki imajo svetovalni status pri Ekonomskem in socialnem svetu:

Kategorija A:

Mednarodna konfederacija svobodnih sindikatov,
Mednarodna konfederacija krščanskih sindikatov,
Svetovna federacija sindikatov;

Kategorija B in register:

Mednarodna katoliška zveza za socialno delo,
Komisija cerkva za mednarodne zadeve,
Koordinacijski komite židovskih organizacij,
Mednarodna katoliška komisija za migracije,
Mednarodna konferenca katoliških dobrotelčnih ustanov,
Mednarodni svet žensk,
Mednarodna zveza prijateljic mladih deklet,
Mednarodna zveza univerzitetno diplomiranih žensk,
Mednarodna zveza pravnice,
Mednarodna služba za socialno delo,
Mednarodna zveza za zaščito otroštva,
Komite za povezavo velikih mednarodnih ženskih združenj,
Pan-pacifiško jugovzhodno azijsko združenje žensk,
Vojska odrešenja,
Svetovno zavezništvo krščanskih zvez mladih ljudi,
Svetovni židovski kongres,
Svetovna zveza ženskih katoliških organizacij,
Svetovno zavezništvo krščanskih zvez mladih deklet,

Za predsednika je bil na konferenci izvoljen Sir Senerat Gunewardene (Cejlon); kontraadmiral A. O. Olivieri (Argentina) in dr. Mario Matteucci (Italija) sta bila izvoljena za podpredsednika.

Konferenca je ustanovila delovno skupino, sestavljeno iz predstavnikov Zvezne republike Nemčije, Kitajske, Kolumbije, Francije, Izraela, Italije, Japonske, Nizozemske, Salvadorja, Švedske, opazovalca Kanade in drugih predstavnikov, prisotnih na konferenci, ki so želeli sodelovati pri delu te delovne skupine. V teku svojih sej je delovna skupina izbrala g. Matteuccija (Italija), gospo Kraemer-Bach (Francija), g. Haima Cohna (Izrael) in g. Miguela Urquia (Salvador) za prevzem izmeničnega predsedovanja med preverjanjem raznih členov konvencije, ki jih delovni skupini pošlje v pregled konferenca.

Konferenca je ustanovila tudi Uredniški odbor, sestavljen iz predstavnikov Francije, Izraela, Salvadorja in opazovalca Kanade, kakor tudi Odbor za verifikacijo pooblastil, sestavljen iz predsednika in obeh podpredsednikov konference.

Kot osnovo za razpravo je konferenca vzela besedilo, ki ga je sestavil Odbor strokovnjakov, ki ga je sklical Generalni sekretar v skladu z resolucijo 390 H (XIII) Ekonomskega in socialnega sveta. Odbor je zasedal v Ženevi od 18. do 28. avgusta 1952 in je predložil Svetu poročilo, ki je vsebovalo načrt konvencije o priznavanju in uresničevanju zahtevkov za preživnino v tujini. Konferenca je pretehtala načrt konvencije člen za členom in poslala nekatere člene nazaj delovni skupini in Uredniškemu odboru v ponoven pregled.

Konferenca je soglasno sprejela in dala v podpisovanje na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku Konvencijo o izterjavi preživnin v tujini, ki jo vsebuje priloga te zaključne listine. Konferenca je sprejela tudi resolucijo, ki jo vsebuje priloga te zaključne listine.

Na zahtevo argentinske delegacije se v to zaključno listino vnese naslednja izjava:

Kar zadeva 12. člen:

»Če katera koli druga pogodbeni stranka razširi uporabo Konvencije na ozemlja, ki spadajo pod suverenost Argentinske republike, ta razširitev ne bo v ničemer vplivala na pravice navedene republike.«

Kar zadeva 16. člen:

»Argentinska vlada si pridržuje pravico, da ne bo uporabila postopka, navedenega v tem členu, za spore, ki se neposredno ali posredno nanašajo na ozemlja, omenjena v izjavi, ki jo je dala glede 12. člena.«

Da bi to potrdili, so spodaj podpisani predstavniki in opazovalci podpisali to zaključno listino, ob upoštevanju odločitev vlad svojih držav, kar zadeva podpis, ratifikacijo ali pristop h Konvenciji.

Sestavljeno v New Yorku, dvajsetega junija leta tisoč devet sto šestin petdeset v enem samem izvodu, v angleškem, kitajskem, španskem, francoskem in ruskem jeziku, pri čemer je vsako besedilo enako pristno. Ta sklepna listina in Konvencija, priložena v aneksu, bosta deponirani pri Generalnem sekretarju Združenih narodov, ki bo poslal skladne in overjene kopije državam članicam Organizacije združenih narodov in vsem drugim državam, navedenim v 13. členu Konvencije.

R E S O L U C I J A , **SPREJETA NA KONFERENCI ZDRUŽENIH NARODOV, O PREŽIVNINSKIH OBVEZNOSTIH**

Konferenca se je

glede na to, da 7. člen Konvencije, ki jo je sprejela o izterjavi preživnin v tujini, navaja določbe, ki se uporabljajo za zaprosila, katerih namen je pridobitev dodatnih dokazil v primeru, ko zakonodaja obeh pogodbenih strank dovoljuje takšna zaprosila,

odločila, da zaprosi Generalnega sekretarja Združenih narodov, naj sestavi seznam držav, katerih zakonodaja dovoljuje zaprosila, in ga razpošlje državam, navedenim v 13. členu Konvencije.

Za Argentino:	L. H. Tettamanti
Za Avstrijo:	F. Matsch
Za Kraljevino Belgijo:	Joseph Nisot
Za Bolivijo:	G. Quiroga Galdo
Za Kambodžo:	Ly Chinly
Za Cejlon:	R. S. S. Gunewardene
Za Kitajsko:	Yu-Chi Hsueh
Za Kubo:	Uldarica Manas Silvia Shelton
Za Dansko:	Ernst Meinstorp
Za Dominikansko republiko:	R. O. Galván
Za Ekvador:	José V. Trujillo
Za Salvador:	M. Rafael Urquia
Za Francijo:	Bly. Epinat
Za Zvezno republiko Nemčijo:	Arthur Bulow Hans H. Wallichs
Za Grčijo:	Christian Palamas
Za Iran:	M. Ansari
Za Izrael:	H. Cohn
Za Italijo:	Mario Matteucci
Za Japonsko:	Toshikazu Kase
Za Republiko Korejo:	Ben C. Limb
Za Mehiko:	Luciano Joubanc Rivas
Za Monako:	Marcel Palmaro
Za Kraljevino Nizozemsko:	P. J. de Kanter P. Eijssen
Za Kraljevino Norveško:	Erik Dons
Za Republiko Filipini:	Mauro Mendez
Za Švedsko:	Sten Rudholm Folke Persson
Za Urugvaj:	César Montero B.
Za Vatikansko mestno državo:	

Edward E. Swanstrom
Aloysius J. Wycislo

Za Jugoslavijo:

Aleksandar Božović

KONVENCIJA O IZTERJAVI PREŽIVNIN V TUJINI

Uvod

Glede na nujnost reševanja humanitarnega problema, s katerim se srečujejo osebe v stiski, katerih pravni vzdrževalec živi v tujini, ker reševanje preživninskih tožb ali izvrševanje odločb v tujini povzroča resne težave pravne in praktične narave, so se, odločene, da se določijo sredstva, ki bodo omogočila reševanje teh problemov in odpravo teh težav, pogodbene stranke dogovorile o naslednjem:

1. člen

Predmet Konvencije

1. Predmet te konvencije je, da omogoči osebi, imenovani v nadaljevanju preživninski upravičenec, ki se nahaja na ozemlju ene od pogodbenic, izterjavo preživnin, za katere trdi, da je do njih upravičena, od druge osebe, imenovane v nadaljevanju dolžnik, ki spada pod sodno pristojnost druge pogodbenice. Organi, ki se bodo uporabljali v ta namen, se v nadaljevanju imenujejo posredovalni organi in sprejemni organi.

2. Pravna sredstva, ki jih določa ta konvencija, dopolnjujejo vsa druga obstoječa pravna sredstva, ne da bi jih nadomestila, v nacionalnem pravu ali v mednarodnem pravu.

2. člen

Določitev institucij

1. Vsaka pogodbenica določi tedaj, ko deponira listino o ratifikaciji ali pristopu, enega ali več upravnih ali pravosodnih organov, ki bodo na njenem ozemlju izvrševali funkcije posredovalnih organov.

2. Vsaka pogodbenica določi tedaj, ko deponira listino o ratifikaciji ali pristopu, javni ali zasebni organ, ki bo na njegovem ozemlju izvrševal funkcije sprejemnega organa.

3. Vsaka pogodbenica nemudoma sporoči Generalnemu sekretarju Združenih narodov, katere organe je imenovala pri uporabi 1. in 2. odstavka in vsako spremembo, ki bo nastala kasneje v zvezi s tem.

4. Posredovalni organi in sprejemni organi se lahko neposredno povežejo s posredovalnimi organi in sprejemnimi organi drugih pogodbenic.

3. člen

Predložitev zahtevka posredovalnemu organu

1. Ko je preživninski upravičenec z ozemlja ene od pogodbenic, odslej imenovane država preživninskega upravičenca, in velja za dolžnika sodna pristojnost druge pogodbene stranke, odslej imenovane država upnika, lahko preživninski upravičenec naslovi zahtevek na sprejemni organ države, v kateri se nahaja, da bi dosegel prejemanje preživnine od upnika.

2. Vsaka pogodbenica obvesti Generalnega sekretarja o dokazilih, ki se običajno zahtevajo za utemeljitev preživninskih zahtevkov po zakonu države sprejemnega organa, o pogojih, pod katerimi jih je treba dostaviti, da bi bila sprejemljiva, in drugih pogojev, ki jih ta zakon določa.

3. Zahtevku morajo biti priloženi vsi ustrezni dokumenti in zlasti, če se zahteva, pooblastilo za sprejemni organ, da stori vse potrebno v imenu preživninskega upravičenca, ali da določi ustrezno usposobljeno osebo, da stori vse potrebno v imenu preživninskega upravičenca; zahtevku mora biti priložena tudi fotografija preživninskega upravičenca in, če je možno, tudi fotografija upnika.

4. Posredovalni organ stori vse potrebno, da so zakonske zahteve države sprejemnega organa izpolnjene. Zahtevek vsebuje, razen če je z navedenim zakonom določeno drugače, naslednje podatke:

a) Priimek in imena, naslov, datum rojstva, državljanstvo in poklic preživninskega upravičenca, kakor tudi, če je možno, imena in naslov njegovega zakonitega zastopnika;

b) priimek in imena upnika in, kolikor jih preživninski upravičenec pozna, njegove poznejše naslove v zadnjih petih letih, njegov datum rojstva, državljanstvo in poklic;

c) natančno obrazložitev razlogov, s katerimi se utemeljuje zahtevek, predmet zahtevka in vse druge pomembne informacije, ki se nanašajo predvsem na vire sredstev in na družinsko stanje preživninskega upravičenca in dolžnika.

4. člen

Pošiljanje spisa

1. Posredovalni organ pošlje spis sprejemnemu organu, ki ga določi država upnika, razen če meni, da je po zakonu države upnika zahtevke sporen.

2. Preden pošlje spis, se posredovalni organ prepriča, ali so dokazila, ki jih je treba predložiti, v predpisani obliki.

3. Posredovalni organ lahko seznanjeni sprejemni organ s svojim mnenjem o ustreznosti zahtevka in priporoči, naj se preživninskemu upravičencu nudi pravna pomoč in naj se ga oprostijo plačila stroškov.

5. člen

Pošiljanje sodb in drugih sodnih aktov

1. Posredovalni organ pošlje na zahtevo preživninskega upravičenca in v skladu z določili 4. člena začasno ali pravnomočno odločbo ali drug sodni akt s preživninskim nalogom, izdanimi v korist preživninskega upravičenca na pristojnem sodišču ene od pogodbenic, in če je potrebno in možno, zapisnik o obravnavah, na katerih je bila takšna odločitev sprejeta.

2. Odločbe in sodni akti iz prejšnjega odstavka lahko nadomestijo ali dopolnijo dokazila, omenjena v 3. členu.

3. Postopek, določen v 6. členu, je lahko po zakonu države upnika bodisi postopek exequatur ali postopek vknjižbe bodisi nova tožba, ki temelji na odločbi, poslani v skladu z določili 1. odstavka.

6. člen

Naloge sprejemnega organa

1. Sprejemni organ v mejah pooblastil, ki mu jih da preživninski upravičenec, stori v imenu preživninskega upravičenca vse potrebno, da zagotovi izterjavo preživnin; predvsem se pogodi, in če to ni možno, vložijo preživninski zahtevke in poskrbi, da se sodba, nalog ali drug sodni akt izvrši.

2. Sprejemni organ o poteku sproti obvešča posredovalni organ. Če ne more ukrepati, da obrazložitev in vrne spis posredovalnemu organu.

3. Ne glede na določila te konvencije, velja za navedene zahtevke in vsa s tem povezana vprašanja zakonodaja države upnika, zlasti kar zadeva mednarodno zasebno pravo.

7. člen

Zaprosila

Ko zakonodaja obeh zadevnih pogodbenic dovoljuje zaprosila, se uporabljajo naslednje določbe:

a) Sodišče, na katerem je bila vložena preživninska tožba, lahko za pridobitev dokumentov ali drugih dokazil zaprosi, da izvrši njegovo zaprosilo pristojno sodišče druge pogodbenice ali kateri koli drug organ ali ustanova, ki jo je določila pogodbenica, v kateri mora biti zaprosilo izvršeno.

b) Da bi stranke ali njihovi zastopniki lahko bili prisotni, mora zaproseni organ obvestiti zadevni posredovalni in sprejemni organ, kakor tudi upnika, o datumu in kraju, kjer bo obravnavan zaradi zahtevanega ukrepa.

c) Zaprosilo mora biti izvršeno kar se da hitro; če se ne izvrši v roku štirih mesecev računajoč od tedaj, ko zaproseni organ prejme zaprosilo, je treba obvestiti organ, ki je dal zaprosilo, o razlogih za neizvršitev ali zamudo.

d) Iz izvršitve zaprosila ne izhaja povračilo taks ali stroškov kakršne koli vrste.

e) Izvršitev zaprosila se sme zavrniti le, če :

1. pristnost dokumenta ni ugotovljena;

2. če pogodbenica, na ozemlju katere bi zaprosilo moralo biti izvršeno, zanj presodi, da bi vplivalo na njeno suverenost ali na njeno varnost.

8. člen

Spremembe sodnih odločb

Določila te konvencije se uporabljajo tudi za zahtevke, s katerimi se zahteva sprememba sodnih odločb, izdanih glede preživninski obveznosti.

9. člen

Izjeme in olajšave

1. V postopkih, ki jih ureja ta konvencija, so preživninski upravičenci upravičeni do obravnave in oprostitve plačila stroškov in izdatkov, ki se priznavata preživninskemu upravičencem, ki prebivajo v državi, v kateri je tožba vložena, ali katere državljanji so.

2. Tujim preživninskemu upravičencem ali nerezidentom se ne sme zaračunati varščina judicatum solvi ali zahtevati katero koli drugo nakazilo ali polog.

3. Posredovalni in sprejemni organi ne morejo prejeti nobenega plačila za storitve, ki jih opravljajo v skladu z določili te konvencije.

10. člen

Nakazovanje sredstev

Pogodbenice, v katerih zakon predpisuje omejitve nakazil sredstev v tujino, bodo zagotovile največjo prednost nakazilom sredstev, namenjenih izplačilom preživnin ali pokritju stroškov, ki so nastali v zvezi s tožbami, za katere velja ta konvencija.

11. člen

Zvezna klavzula

V primeru zvezne ali nezvezne države se bodo uporabljale naslednje določbe:

a) Kar zadeva člene te konvencije, za izvajanje katerih se uporablja zvezna zakonodaja, bodo obveznosti zvezne vlade, v tem okviru, enake kot obveznosti pogodbenic, ki niso zvezne države;

b) kar zadeva člene te konvencije, katerih izvajanje je odvisno od zakonodaje posameznih pogodbenic, provinc ali kantonov, ki sestavljajo federacijo, in so dolžne izvajati sodne postopke, bo zvezna vlada kar najhitreje, hkrati s svojim ugodnim mnenjem, seznanila s temi členi pristojne organe držav, provinc ali kantonov.

c) zvezna država, pogodbenica te konvencije bo poslala, na zahtevo katere koli druge pogodbenice, ki ji jo bo posredoval Generalni sekretar, pregled zakonodaje in veljavne prakse v federaciji in enotah, ki jo sestavljajo glede zadevne določbe Konvencije, in navedla način, kako je bila izvršena, s sodnim postopkom ali drugače.

12. člen

Teritorialna uporaba

Določila te konvencije se razširijo ali uporabljajo pod enakimi pogoji, na neavtonomnih ozemljih, ozemljih pod nadzorom ali ozemljih, za katera pogodbenica zagotavlja mednarodne odnose, razen če navedena pogodbenica pri ratifikaciji ali pristopu k tej konvenciji izjavi, da se Konvencija na nekaterih njenih ozemljih ne bo uporabljala. Pogodbenica, ki da takšno izjavo, lahko naknadno kadar koli, z uradnim obvestilom, naslovljenim na Generalnega sekretarja, razširi uporabo Konvencije na ozemlja, ki so bila na ta način izključena, ali na eno, katero koli, izmed njih.

13. člen

Podpis, ratifikacija in pristop

1. Ta konvencija bo na voljo za podpis do 31. decembra 1956 vsaki državi članici Združenih narodov, državam nečlanicam, ki so sprejele statut Meddržavnega sodišča ali članicam specializiranih institucij, kakor tudi državam nečlanicam, ki jih Ekonomski in socialni svet povabi, da postanejo podpisnice Konvencije.

2. Ta konvencija bo ratificirana. Ratifikacijske listine bodo deponirane pri Generalnem sekretarju.

3. Vse države, navedene v 1. odstavku tega člena, lahko kadar koli pristopijo k tej konvenciji. Ratifikacijske listine bodo deponirane pri Generalnem sekretarju.

14. člen

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan od dneva deponiranja trinajste listine o ratifikaciji ali pristopu, izvedenega v skladu z določbami 13. člena.

2. Za vsako državo, ki jo bo ratificirala ali k njej pristopila po deponiranju trinajste listine o ratifikaciji ali pristopu, bo Konvencija začela veljati trideseti dan od dne, ko bo ta država deponirala listino o ratifikaciji ali pristopu.

15. člen

Odpoved

1. Pogodbenica lahko poda odpoved te konvencije z uradnim obvestilom, naslovljenim na Generalnega sekretarja. Odpoved se lahko nanaša tudi na katero koli ozemlje ali na vsa ozemlja, navedena v 12. členu.

2. Odpoved začne veljati eno leto po datumu, ko Generalni sekretar prejme uradno obvestilo; pri tem se razume, da se ne bo uporabljala za zadeve, ki bodo v teku, ko bo začela veljati.

16. člen

Poravnava sporov

Če med pogodbenicami nastane spor v zvezi z razlago ali uporabo te konvencije, in če se ta spor ne reši na drugačne načine, se predloži Mednarodnemu sodišču. Na sodišče se naslovi uradno obvestilo o posebnem sporazumu ali prošnja ene od strank v sporu.

17. člen

Pridržki

1. Če ob podpisu ratifikacije ali pristopu ena od držav izrazi pridržek glede enega od členov te konvencije, pošlje Generalni sekretar besedilo pridržka vsem državam pogodbenicam te konvencije in drugim državam, navedenim v 13. členu. Vsaka pogodbenica, ki ne sprejme navedenega pridržka lahko v roku devetdesetih dni od dneva, ko je prejela navedeno sporočilo, uradno sporoči Generalnemu sekretarju, da tega pridržka ne sprejme; v takšnem primeru Konvencija ne bo začela veljati med državo, ki je ugovarjala, in državo, ki je avtorica pridržka. Vsaka država, ki bo pozneje pristopila h Konvenciji, bo lahko ob pristopu dala takšno uradno obvestilo.

2. Pogodbenica sme kadar koli umakniti pridržek, ki ga je navedla in o umaknitvi uradno obvestiti Generalnega sekretarja.

18. člen

Recipročnost

Pogodbenica se sme sklicevati na določbe te konvencije zoper druge pogodbenice le toliko, kolikor njo samo obvezuje ta konvencija.

19. člen

Uradna obvestila Generalnega sekretarja

1. Generalni sekretar bo uradno obvestil vse države članice Združenih narodov in države nečlanice, navedene v 13. členu o:

- a) sporočilih, predvidenih v 3. odstavku 2. člena;
- b) informacijah, prejetih v skladu z določili 2. odstavka 3. člena;
- c) izjavah in uradnih sporočilih, sestavljenih v skladu z določili 12. člena;
- d) podpisih, ratifikacijah in pristopih, izvedenih v skladu z določili 13. člena;
- e) datumu, ko je konvencija začela veljati v skladu s 1. odstavkom 14. člena;
- f) odpovedih, danih v skladu z določili 1. odstavka 15. člena;
- g) pridržkih in uradnih obvestilih, danih v skladu z določili 17. člena.

2. Generalni sekretar bo uradno obvestil vse pogodbenice tudi o zahtevah za revizijo in odgovorih na te zahteve na podlagi 20. člena.

20. člen

Revizija

1. Vsaka pogodbenica sme kadar koli z uradnim obvestilom, naslovljenim na Generalnega sekretarja, zahtevati revizijo te konvencije.

2. Generalni sekretar bo poslal to uradno obvestilo vsem pogodbenicam in jih zaprosil, da ga v štirih mesecih obvestijo, ali želijo, da se skliče konferenčna seja, na kateri bi preučili predlagano revizijo. Če večina pogodbenic odgovori pritrdilno, bo Generalni sekretar sklical to konferenco.

21. člen

Deponiranje Konvencije in jeziki

Izvirnik te konvencije, katere besedila v angleškem, kitajskem, španskem, francoskem in ruskem jeziku so enako verodostojna, bo deponiran pri Generalnem sekretarju, ki bo poslal overjene kopije vsem državam, navedenim v 13. členu.

Za Bolivijo:

G. Quiroga Galdo

Za Kambodžo:

Ly Chinly

Za Cejlon:

R. S. S. Gunewardene

Za Kubo:

Uldarica Manas
Silvia Shelton

Za Dominikansko republiko:

R. O. Galván

Za Ekvador:

José V. Trujillo

Za Salvador:

M. Rafael Urquia

Za Zvezno republiko Nemčijo:

Arthur Bülow
Hans H. Wallich

Za Grčijo:

Christian Palamas

Za Izrael:

Za Mehiko:

Za Monako:

Za Kraljevino Nizozemsko:

Za Republiko Filipini:

Za Vatikansko mestno državo:

H. Cohn

Luciano Joubland Rivas

Marcel Palmaro

P. J. de Kanter

P. Eijssen

Mauro Méndez

Edward E. Swanstrom

Aloysius J. Wycislo